

Wees sterk en vol moed. (31-04-2018)

Wanneer moet jy sterk en vol moed wees?

“Sterk en vol moed” impliseer dit is nie maklik nie. Job se verhaal, is vir ons die mooiste voorbeeld uit die Skrif van hoogty tot laaggety. ‘n Man wat alles in die lewe gehad het en toe in sak en as geland het...

Deuteronomium 31:1 Daarna het Moses gegaan en die hele Israel met hierdie woorde toegesprek

Deuteronomium 31:3 Die HERE jou God, Hy trek voor jou oor; Hy sal hierdie nasies voor jou uit verdag, en jy sal hulle uit hul besitting verdrywe; Josua, hy trek voor jou oor soos die HERE gesprek het.

Deuteronomium 31:5 die HERE sal hulle aan julle oorgee, en julle moet met hulle handel geheel en al volgens die gebod wat ek julle beveel het. 6 Wees sterk en vol moed; wees nie bevrees en word nie verskrik vir hulle nie; want dit is die HERE jou God wat saam met jou trek; Hy sal jou nie begewe of verlaat nie. 7 Toe het Moses Josua geroep en aan hom voor die oë van die hele Israel gesê: Wees sterk en vol moed, want jy sal met hierdie volk in die land ingaan wat die HERE aan hulle vaders met ‘n eed beloof het om aan hulle te gee; en jy sal hulle dit laat erwe. 8 En dit is die HERE wat voor jou uit trek; Hy sal met jou wees; Hy sal jou nie begewe of verlaat nie; jy mag nie bevrees of verskrik wees nie.

Job 1:1 Daar was ‘n man in die land Us wie se naam was Job; en dié man was vroom en opreg en godvresend en een wat afgewyk het van die kwaad. 2 En vir hom is daar sewe seuns en drie dogters gebore. 3 Daarby was sy besitting sewe duisend stuks kleinvee en drie duisend kamele en vyf honderd paar beeste en vyf honderd eselinne en ‘n groot menigte slawe, sodat dié man ryker was as al die kinders van die Ooste.

Job 1:6 En op ‘n dag toe die seuns van God kom om hulle voor die HERE te stel, het die Satan ook onder hulle gekom. 7 Toe vra die HERE vir die Satan: Waar kom jy vandaan? En die Satan antwoord die HERE en sê: Van ‘n swerftog oor die aarde, wat ek deurkruis het. 8 En die HERE vra vir die Satan: Het jy ag gegee op my knek Job? Want daar is niemand op die aarde soos hy nie: ‘n man vroom en opreg, godvresend en wat afwyk van die kwaad. 9 En die Satan antwoord die HERE en sê: Is dit verniet dat Job God vrees? 10 Het U nie self hom en sy huis en alles wat hy het, aan alle kante rondom, beskut nie? Die werk van sy hande het U geseën, en sy vee het sterk vermeerder in die land. 11 Maar strek net u hand uit en tas alles aan wat hy het—waarlik, hy sal U in u aangesig seën! 12 Daarop sê die HERE aan die Satan: Kyk, alles wat hy het, is in jou hand; net na homself mag jy jou hand nie uitsteek nie. En die Satan het weggegaan van die aangesig van die HERE. 13 En op ‘n dag, terwyl sy seuns en sy dogters besig was om te eet en wyn te drink in die huis van hul oudste broer, 14 kom ‘n boodskapper na Job en sê: Terwyl die beeste aan ploë was en die esels aan wei langs hulle, 15 het die Sabeërs ‘n inval gedoen en dit weggeroof, en hulle het die dienaars met die skerpte van die swaard verslaan; en net ek alleen het ontvlug om u dit te vertel. 16 Terwyl dié een nog spreek, kom daar ‘n ander een en sê: Die vuur van God het van die hemel geval en gebrand onder die kleinvee en onder die dienaars, en dit het hulle verteer; en net ek alleen het ontvlug om u dit te vertel. 17 Terwyl dié een nog spreek, kom daar ‘n ander een en sê: Die Chaldeërs het drie leërafdelings opgestel en ‘n aanval op die kamele gemaak en dit weggeroof, maar hulle het die dienaars met die skerpte van die swaard verslaan; en net ek alleen het ontvlug om u dit te vertel. 18 Terwyl dié een nog spreek, kom daar ‘n ander een en sê: U seuns en u dogters was besig om te eet en wyn te drink in die huis van hulle oudste broer, 19 toe daar meteens ‘n groot wind oor die woestyn kom wat die huis aan die vier hoeke gryp; en dit het op die jongmense

geval, sodat hulle gesterf het; en net ek alleen het ontvlug om u dit te vertel. 20 Toe staan Job op en skeur sy mantel, en hy het sy hoof geskeer en in aanbidding op die grond geval 21 en gesê: Naak het ek uit my moeder se skoot gekom, en naak sal ek daarheen terugkeer. Die HERE het gegee, en die HERE het geneem: die Naam van die HERE sy geloofd! 22 By dit alles het Job nie gesondig en aan God niks ongerymds toegeskrywe nie,

Job 2:3 En die HERE vra vir die Satan: Het jy ag gegee op my kneg Job? Want daar is niemand op die aarde soos hy nie: 'n man vroom en opreg, godvresend en wat afwyk van die kwaad; en hy volhard nog in sy vroomheid, alhoewel jy My teen hom opgehits het om hom te vernietig sonder oorsaak. 4 Toe het die Satan die HERE geantwoord en gesê: Huid vir huid, en alles wat iemand het, sal hy gee vir sy lewe; 6 En die HERE sê aan die Satan: Kyk, hy is in jou hand; spaar net sy lewe. 7 En die Satan het weggegaan van die aangesig van die HERE, en hy het Job met bose swere getref, van sy voetsool tot sy skedel.

Job 3:1 Daarna het Job sy mond oopgemaak en sy dag vervloek. 2 En Job het begin en gesê: 3 Mag die dag vergaan waarop ek gebore is, en die nag wat gesê het: 'n Seun is ontvang.

Job 10:18 Waarom tog het U my uit die moederskoot laat uitgaan? Ek moes gesterf het sonder dat 'n oog my gesien het. 19 Ek moes gewees het of ek daar nie was nie; van die moederskoot af moes ek na die graf gedra gewees het.

Job 3:20 Waarom gee Hy lig aan die ellendige en lewe aan die wat verbitterd is van siel; 21 wat wag op die dood, en hy kom nie; en meer na hom grawe as na verborge skatte; 22 wat bly sou wees met gejuig, hulle sou verheug as hulle die graf kon vind?

Job 4:2 As 'n mens dit met 'n woord by jou waag, sal jy ontstemd wees? Maar woorde inhou—wie kan dit? 3 Kyk, jy het baie mense tereggewys en slap hande versterk. 4 Jou woorde het opgerig die wat struikel, en jy het knikkende knieë versterk. 5 Maar nou dat dit jôu oorkom, is jy moedverlore; nou dat dit jôu tref, is jy verslae! 6 Is jou Godsvrees nie jou hoop, jou vrome wandel nie jou verwagting nie? 7 Bedink tog, wie het ooit onskuldig omgekome, en waar is opregtes verdelg?

Job 4:12 Verder is 'n woord op geheimsinnige wyse na my gebring, en my oor het 'n gefluister daarvan opgevang, 13 by die gedagtespel, uit naggesigte gebore, wanneer diepe slaap op die mense val. 14 Skrik het oor my gekom en siddering en het my hele gebeente laat bewe. 15 Toe skuif daar 'n gees voor my verby; die hare van my vlees het opgerys. 16 Hy bly staan, maar ek kon sy gedaante nie herken nie—'n verskyning voor my oë! Ek hoor die gefluister van 'n stem wat sê: 17 Sou 'n sterfing regverdig wees voor God? Of 'n man rein wees voor sy Maker? 18 Kyk, in sy dienaars stel Hy geen vertrouwe nie, en by sy engele ontdek Hy dwaling. 19 Hoeveel meer by hulle wat kleihuse bewoon, van wie die grondslag in die stof is, wat fyngedruk word soos 'n mot. 20 Tussen môre en aand word hulle verpletter; hulle kom vir ewig om sonder dat iemand daar ag op gee.

Job 16:7 Maar nou het Hy my uitgeput; U het my hele huishouding verwoes. 8 En U het my gegryp—'n getuie het dit teen my geword; en my siekte staan teen my op, dit getuig openlik teen my.

Job 16:11 God gee my oor aan slegte mense en werp my in die hande van die goddelose. 12 Ek het rustig gelewe; toe het Hy my verbrysel en my aan die nek gegryp en my verpletter; en Hy het my vir Hom as teiken opgestel.

Job 7:11 So wil dan ook ék my mond nie hou nie, ek wil spreek in die benoudheid van my gees, ek wil klae in die bitterheid van my siel.

Job 7:13 As ek sê: My bed sal my troos, my slaapplek sal my klagte help dra, 14 dan verskrik U my deur drome en ontstel my deur gesigte, 15 sodat ek die verwurging verkies, die dood meer as hierdie geraamte van my. 16 Ek verfoei my lewe. Nie vir altyd sal ek lewe nie: laat my met rus, want my dae is nietigheid.

Job 10:1 Ek walg van my lewe; ek wil my geklaag die vrye loop gee; ek wil spreek in die bitterheid van my siel. 2 Ek sê tot God: Veroordeel my nie; laat my weet waarom U met my twis. 3 Is dit voordeel vir U dat U verdruk; dat U die arbeid van u hande verwerp, terwyl U oor die planne van die goddelose lig laat skyn?

Job 30:1 En nou lag hulle wat jonger is as ek, my uit—mense wie se vaders ek te min geag het om by my herdershonde te sit.

Job 30:6 In die afgryslieke klowe moet hulle woon, in gate in die grond en in rotse. 7 Tussen die bossies skreeu hulle, onder brandnekels kruip hulle bymekaar— 8 dwase, ja, eerlose mense wat met 'n sweep uit die land geslaan word. 9 En nou het ek hulle spotlied geword en die onderwerp van hulle gepraat. 10 Hulle het 'n afsku van my, staan op 'n afstand van my af en ontsien nie om my in die gesig te spuug nie.

Job 29:2 Ag, was ek maar soos in die vorige maande, soos in die dae toe God my bewaar het;

Job 29:9 Vorste het hulle woorde ingehou en die hand op hul mond gelê. 10 Die stem van edeles is teruggehou, en hulle tong het gekleef aan hul verhemelte. 11 Want het 'n oor net gehoor, dan prys dit my gelukkig; en het 'n oog net gesien, dan gee dit vir my getuienis. 12 Want ek het die ellendige gered wat om hulp geroep het, en die wees en hom wat geen helper het nie. 13 Die seën van hom wat klaar was om onder te gaan, het op my gekom; en die hart van die weduwee het ek laat jubel. 14 Die geregtigheid was my kleed, en ek sy kleed; my reg was soos 'n mantel en 'n tulband.

Job 21:19 Julle sê: God spaar sy onheil vir sy kinders op. Ek sê: Hy moes dit aan homself vergeld, dat hy kan voel! 20 Sy eie oë moes sy ongeluk sien, en sêlf moes hy drink van die grimmigheid van die Almagtige.

Job 16:19 Selfs nou, kyk, in die hemel is my Getuie; en Hy wat saam met my getuig, is in die hoogtes. 20 My vriende spot met my; uit my oog drup trane tot God— 21 dat Hy kan pleit vir 'n man by God en as Menseseun vir sy naaste. 22 Want maar min jare kom—dan bewandel ek 'n pad waarlangs ek nie terugkeer nie.

Job 38:2 Wie maak die raadsbesluit daar tot duisternis met woorde sonder kennis? 3 Gord dan soos 'n man jou heupe—dan sal Ek jou ondervra, en onderrig jy My. 4 Waar was jy toe Ek die aarde gegrond het? Gee te kenne as jy insig het.

Job 38:17 Is die poorte van die dood vir jou ontbloot? En het jy die poorte van die doodskaduwee gesien?

Job 41:1 Niemand is so vermetel, dat hy hom durf terg nie; wie is hy dan wat voor My sou standhou? 2 Wie het eerste aan My gegee, dat Ek hom moet vergelde? Wat onder die ganse hemel is, is myne.

Job 42:1 Toe het Job die HERE geantwoord en gesê: 2 Ek weet dat U alles kan doen en geen plan vir U onuitvoerbaar is nie. 3 Wie verberg die raadsbesluit daar sonder kennis? So het ek dan gespreek sonder om te verstaan, dinge te wonderbaar vir my, wat ek nie begryp nie. 4 Hoor tog, en ék sal spreek; ek sal U ondervra en onderrig U my! 5 Volgens hoorsê het ek van U gehoor; maar nou het my oog U gesien. 6 Daarom herroep ek en het berou in stof en as.

Job 42:7 En nadat die HERE Job toegespreek het met hierdie woorde, sê die HERE aan Élifas, die Temaniet: My toorn het ontvlam teen jou en jou twee vriende; want julle het nie reg van My gespreek soos my kneg Job nie.

Job 42:10 En die HERE het die lot van Job verander toe hy vir sy vriende gebid het; en die HERE het Job se besittings vermeerder tot dubbel soveel as voorheen.

Hábakuk 3:17 Alhoewel die vyeboom nie sal bloei en aan die wingerdstokke geen vrug sal wees nie, die drag van die olyfboom sal teleurstel en die saailande geen voedsel oplewer nie, die kleinvee uit die kraal verdwyn en geen beeste in die stalle sal wees nie— 18 nogtans sal ek jubel in die HERE, ek sal juig in die God van my heil. 19 Die HERE Here is my sterkte, en Hy maak my voete soos dié van herte, en Hy laat my tree op my hoogtes. Vir die musiekleier op snaarinstrumente.

DAAR STAAN ÓÓK GESKRYWE